

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19540/2024
18.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца „Градитељ пројект“ ДОО Ковин, чији је пуномоћник у поступку по ревизији Никола Мађинца, адвокат из ..., против тужених Општине Ковин, Општинска управа Ковин, Комунална инспекција општине Ковин, коју заступа Правобранилаштво општине Ковин и АА из ..., ради заштите од дискриминације, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5889/23 од 31.05.2024. године, у седници одржаној 18.06.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5889/23 од 31.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву П 7/23 од 23.08.2023. године, која је исправљена решењем истог суда П 7/23 од 07.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијени су тужбени захтеви којим је тужилац тражио да се утврди да су тужени дискриминаторски поступали према тужиоцу, а из разлога што тужени на арбитраран, самовласни, самовољни начин и према личном нахођењу одбијају да врше инспекцијски надзор по пријави тужиоца од 09.12.2022. године у погледу јавног обавештења Стамбене заједнице ББ ... од 13.09.2019. године, да се наложи туженима предузимање радњи у погледу почињања вршења инспекцијског надзора, те забрани да након пријема ове тужбе наставе са игнорисањем извршења своје службене радње отпочињања вршења инспекцијског надзора, све на начин наведен у овом ставу изреке, а све у циљу спречавања даљег вршења дискриминације која се врши у односу на тужиоца, односно у циљу уклањања последица радњи којим се проузрокује штета тужиоца којим се потврђује интегритет права личности тужиоца, што су тужени дужни да признају и трпе. Ставом другим изреке, одбијени су тужбени захтеви тужиоца којим је тражио да се утврди да су поступања тужених противправна, неморална, несавесна према тужиоцу, из разлога

што овде тужени на арбитражан, самовласни, самовољни начин и то према личном нахођењу одбијају да почну да врше инспекцијски надзор у погледу јавног обавештења Стамбене заједнице ББ ... од 13.09.2019. године, те да наложи туженима предузимање радњи у погледу предметних јавних обавештења, све на начин наведен у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженима накнади трошкове поступка и то: туженој Општини Ковин од 49.500,00 динара, а туженом АА од 1.350,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5889/23 од 31.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Смедереву П 7/23 од 23.08.2023. године, која је јавно објављена 23.08.2023. године, исправљена решењем П 7/23 од 07.09.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП која је учињена у поступку пред другостепеним судом, из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, прекорачења тужбеног захтева, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20 и 10/23- други закон), Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нема пропуста у примени одредаба ЗПП. Наводи ревидента да је другостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези чланова 7. став 2, 230, 308. и 315. ЗПП јер је другостепени суд прихватио погрешно утврђено чињенично стање првостепеног суда и побијану одлуку засновао на чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку нису основани јер је другостепени суд поступао у свему према овлашћењима из члана 396. став 1. ЗПП и оценио све битне жалбене наводе.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је туженој Општини Ковин 09.12.2022. године поднео захтев - пријаву за вршење инспекцијског надзора у складу са чланом 124. став 1. Закона о становању и одржавању зграда тражећи да комунална инспекција провери да ли је Стамбена заједница у Улици ББ ... у ... изабрала и регистровала управника у складу са Законом о становању и одржавању зграда. Тужилац је навео да је 14.09.2019. године примио јавно обавештење од стране те стамбене заједнице да је регистровани управник ВВ, иако уз пријаву за регистрацију није поднет записник са седнице Скупштине Стамбене заједнице у Улици ББ ... у ... који садржи одлуку о избору тог лица, да ВВ није власник ниједног посебног дела зграде, те да не може да буде изабран за управника, да је у вези сличних ситуација комунална инспекција општине Ковин реаговала и налагала регистратору општине Ковин да изврши враћање у претходно стање, да је ВВ поднео апсолутно ништаву одлуку од 11.09.2019. године потписану од непознатог лица. Решењем општине Ковин, Општинска управа Ковин, Одељење за

привреду, имовинскоправне послове од 19.06.2019, године усвојена је регистрациона пријава за промену података у Регистру стамбених заједница и регистрована промена података код Стамбене заједнице ББ ... тако што је брисан ГГ из ..., уписан као управник стамбене заједнице, а уписан ВВ као управник стамбене заједнице. Решењем општине Ковине, Општинске управе Ковин, Одељења за привреду, имовинскоправне послове и послове ЛЕР-а 07.08.2019. године укинута је решење од 19.06.2019. године и одлучено да се изврши брисање из регистра стамбених заједница ВВ из ... уписаног као управника стамбене заједнице и успостави претходно регистровано стање решењем од 12.12.2017. године, којим се у регистар стамбених заједница уписује ГГ, као управник Стамбене заједнице ББ Решењем општине Ковине, Општинске управе Ковин, Одељење за привреду, имовинскоправне послове и послове ЛЕР-а од 18.09.2019. године усвојена је регистрациона пријава за промену података у Регистру стамбених заједница и регистрована промена код Стамбене заједнице ББ ... тако што је брисан управник стамбене заједнице ГГ, а уписан ВВ као управник стамбене заједнице. Неспорно је да је против овог решења изјављена жалба и да се води управни спор.

Полазећи од напред наведеног првостепени суд је одбио тужбени захтев, налазећи да описано понашање тужених, према тужиоцу не представља дискриминацију, односно дискриминаторско понашање према одредбама Закона о забрани дискриминације, те је првостепени суд применом члана 2. став 1. тачка 1, чланова 5-13 и 45. Закона о забрани дискриминације, одбио тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд утврди да је према њему извршена дискриминација, забрани даље вршење дискриминације и наложи туженима да отклоне последице. Како тужилац у овом поступку сматра да је дискриминација од стране тужених према њему извршена из разлога што није извршен инспекцијски надзор и отклоњени недостаци у поступку регистрације управника Стамбене заједнице у Улици ББ ... у ..., закључили су да о регистрацији управника зграде одлучује се у посебном управном поступку и против одлуке регистратора дозвољена је жалба, а у конкретном случају покренут је и управни спор, те о евентуалним неправилностима одлучује надлежни орган у том поступку оценили су да се не може закључити да је поступање тужених било дискриминаторско, да је било у вези са личним својствима тужиоца и његовог заступника.

По налажењу Врховног суда, одлука другостепеног суда је заснована на правилној примени материјалног права.

Забрана дискриминације у области рада прописана је Уставом и Конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода, а ближе је регулисана Законом о забрани дискриминације и Законом о раду. Пре свега, одредбом члана 21. став 3. Устава Републике Србије и члана 14. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода у вези члана 1. Протокола број 1 уз Конвенцију забрањена је свака дискриминација непосредна или посредна, по било ком основу. Надаље, одредбом члана 2. став 1. Закона о забрани дискриминације („Службени гласник РС“ број 22/09) прописано је да изрази „дискриминација“ и „дискриминаторско поступање“ означавају свако неоправдано прављење разлике или неједнако поступање односно пропуштање (искључивање, ограничавање или давање првенства), у односу на лица или групе као и чланова њихових породица, или њима блиска лица на отворен или прикривен начин, а који се заснива на неком личном својству.

Према члану 41. став 1. Закона о забрани дискриминације прописано је да је свако ко је повређен дискриминаторским понашањем има право да поднесе тужбу суду док је чланом 43. прописано да судска заштита подразумева и право на накнаду материјалне и нематеријалне штете.

Полазећи од законских норми, основна карактеристика дискриминације јесте прављење разлике између лица које тврди да је дискриминисано и других лица у истој или сличној ситуацији, које при том мора бити неоправдано и мора бити везано за неко лично својство дискриминисаног лица. Такође, према члану 45. став 2. наведеног закона, лице које тврди да је дискриминисано мора да учини вероватним акт дискриминације, односно да му је због неког личног својства повређено људско или мањинско право зајемчено Уставом и то представља неопходну претпоставку да би се могла утврдити повреда начела забране дискриминације. Уколико неоправдано неједнак третман нема за основ лично својство онда може бити реч о неком другом забрањеном противправном понашању, али не и о дискриминацији. Како тужилац у овом поступку сматра да је дискриминација од стране тужених према њему извршена из разлога што није извршен инспекцијски надзор и отклоњени недостаци у поступку регистрације управника Стамбене заједнице у Улици ББ ... у ..., а лично својство које тужилац наводи као основ дискриминације су статусно иступање кроз правни промет са констатацијом власништва на својини тужиоца која представља својину удружења, територијалну припадност власника тужиоца, на области остваривања циљева власника тужиоца односно класификације делатности власника тужиоца на повезаном лицу у смислу закона, на радном пореклу законског заступника тужиоца који је уједно био и један од оснивача, на политичком убеђењу законског заступника тужиоца и чланства у партијама односно политичкој различитости без обзира на припадност или не одређеном политичком чланству, стручној оспособљености, старосној доби и имовном стању законског заступника, здравственој способности законског заступника и његовом интелекту, на јавном изражавању његових ставова, на језку на ком законски заступник тужиоца пише писмена, на стручној оспособљености законског заступника тужиоца односно његовог правичног знања. Ова својства су својствена физичком лицу а не и тужиоцу као правном лицу због чега су правилно закључили нижестепени судови да је неоснован захтев за утврђење дискриминаторског понашања тужених према тужиоцу као правном лицу и правилно одбили тужбени захтев, због чега се неосновано ревизијом побија правилност примене материјалног права.

Оспоравање правилности утврђеног чињеничног стања није дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

Врховни суд је ценио и остале наводе ревизије али их није посебно образлагао ценећи да нису од утицаја за доношење другачије одлуке у складу са овлашћењима из члана 414. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога на основу члана 414. став 1. Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

**Председник већа-судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић